

er de gået i salen med det i stedet for at bruge noget ekstra tid på at arbejde det igennem, til der var flertal for det. Det er forslagsstillerne, der bringer det her på det partipolitiske niveau. Det skal jeg meget stærkt beklage.

Og jeg skal meget stærkt beklage de udtalelser, der er kommet, de overfald, der har været på bl.a. den konservative folketingsgruppes medlemmer i denne her anledning. Der er ikke nogen i den konservative folketingsgruppe, der er banket på plads, men hvis vi gik ud og stemte for sådan noget som det her, så ville man kaste sig over os og sige, at nu gjorde vi det her til en partipolitisk sag af en usmagelig dimension – ingen tvivl om det.

Det er forslagsstillerne, der må tage det på deres kappe. Der skal ikke være nogen, der er i tvivl om, at i den konservative folketingsgruppe – man skal bare gå uden for døren her for at finde mindepladen for det folketingsmedlem, der blev skudt i et clearingmord – har vi haft siddende folk, der har været dybt involveret i og mærket af modstandskampen, og det har man haft i andre grupper også.

Det har ikke været let. Det har været usmægtigt at bringe det her op. Vi skulle have forhandlet det her af, inden det kom i salen. Jeg håber aldrig, at jeg igen skal være med til noget som det her.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg kan så følge op på de i øvrigt afbalancerede bemærkninger, som hr. Duetoft kom med, og sige: Jamen hr. Duetoft, hvad er det, der er sagen her? Sagen er, at der er indgået en aftale sidste år mellem nogle partier i en sag, hvor vi alle sammen ønsker at holde det væk fra partitaktiske hensyn. Vi indgik en aftale, og vi havde en meget nydelig ceremoni sidste år omkring vedtagelsen af den ekstraordinære forhøjelse af hædersgaven.

Nogle har ønsket at ændre dette forlig. Det Konservative Folkeparti har sagt, at vi meget gerne vil stemme for en permanent forhøjelse af hædersgaven. Andre deltagere i dette forlig har ikke ønsket at stemme for forhøjelsen af hædersgaven, og det er tilfældigvis hr. Arne Melchior's regeringspartnere i de to øvrige partier.

Derfor, hr. Arne Melchior, virker det ikke smagfuldt på os andre, at man, fordi nogle overholder Folketingets spilleregler og gerne vil holde en følsom sag væk fra partipolitisk snak, går

ud i medierne og beskylder os andre for, at hvis vi personlig ikke kan stemme for et forslag, som hr. Arne Melchior ikke har kunnet få gennemført i sin egen regering – og jeg citerer igen: ». . . så fortæller man brutalt, at det hele såmænd ikke var så vigtigt.«

Citatet er af hr. Arne Melchior. Hr. Arne Melchior siger her, at fordi han ikke har kunnet få sin regering til at fravige et forlig, så har vi andre sagt, at modstandsbevægelsen ikke var noget værd.

Hr. Arne Melchior, når vi er mange i denne her sal og mange Konservative, der er rundet af modstandsbevægelsen, der har haft familie i modstandsbevægelsen, der for få uger siden har taget afsked med mennesker i vores nærmeste familier som følge af modstandsbevægelsen og indsatsen her, så gør det ondt, når hr. Arne Melchior siger, at fordi regeringspartnere ikke vil ændre et forlig og vi andre følger Folketingets spilleregler omkring forlig og oven i købet siger, at hvis forligspartnere i regeringen er indstillet på at ændre dette, så vil vi også ændre det og stemme for det – det har vi klart meddelt – så er det Det Konservative Folkeparti og mig personlig, der sætter modstandskampen under en skæppe!

Hr. Arne Melchior, det er ikke værdigt for modstandskampen, det er ikke værdigt for debatten om modstandskampen, og det er slet, slet ikke værdigt for en politisk debat i denne her sal.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hr. Arne Melchior påstod her fra talerstolen, at der var tale om, at man nu havde halveret hædersgaven, og at man dermed ikke længere havde den respekt, der tidligere har været omkring modstandsfolkene.

Det passer ikke. Der er ikke tale om, at man halverer hædersgaven. Det, der er tale om, er, at man i 50-året for befrielsen ekstraordinært udbetalte en ekstra hædersgave til hver. I forliget var man enige om, at det var en særlig markering af 50-året for Danmarks befrielse, at man ud over hædersgaven udbetalte en ekstra hædersgave.

Derfor er der ikke tale om, at man har halveret. Det, man har gjort, er, at man har fastholdt det niveau, der har været, og det har man fastholdt også efter sidste år, hvor man udbetalte en ekstraordinær hædersgave i anledning af 50-året for Danmarks befrielse.